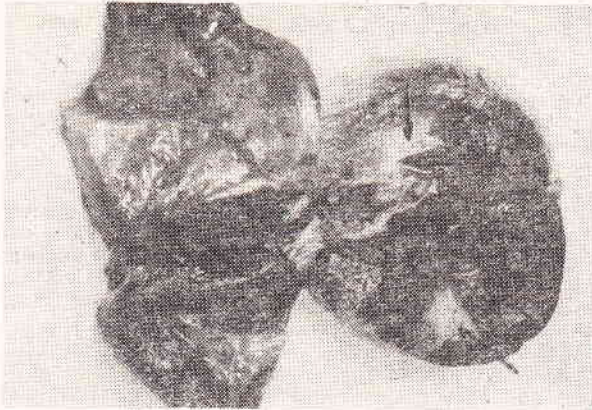

WŁODZIMIERZ A. GIBASIEWICZ
Duszniki Wielkopolskie

Ropnie w mięśniu sercowym wywołane przez *P. haemolytica*

W praktyce terenowej stosunkowo często spotyka się ropne zapalenie mięśnia sercowego u bydła na drodze przerzutowo-zatorowej (3), wywołane przez *C. pyogenes* (2), a także — znacznie rzadziej — przez inne bakterie (1). W dostępnym piśmiennictwie nie spotkano opisu ropnego zapalenia mięśnia sercowego wywołanego przez *Pasteurella haemolytica*.

Ryc. 1. Ropnie w mięśniu sercowym

W toku tworzenia stada młodego bydła opasowego w Spółdzielni Produkcyjnej S. wystąpiły po kolejnym transporcie liczne zachorowania z objawami ze strony układu oddechowego, określane jako „shipping fever” (choroba transportowa). Ponieważ jeden byczek rasy ncb o wadze około 200 kg po przechorowaniu nie przybierał na wadze i wykazywał objawy braku łaknienia i osowienia poddany został ubojowi. Podczas badania poubojowego stwierdzono zmiany zapalne w płucach i trzy ograniczone ogniska ropne w mięśniu sercowym (ryc. 1). Badaniem histopatologicznym wykazano rozległe obszary zwyrodnienia mięsaszowego i zmiany świadczące o rozsianym ogniskowym ropnym zapaleniu mięśnia sercowego, a w posiewach z ropni uzyskano wzrost pałeczek *Pasteurella haemolytica*.

Piśmiennictwo

1. Dahme E., Weiss E.: Podstawy szczegółowej anatomii patologicznej zwierząt domowych. PWRiL 1973.
2. Nieberle K., Cohrs P.: Szczegółowa anatomia patologiczna zwierząt domowych. PWRiL 1968.
3. Zuliński T.: Diagnostyka sekcyjna chorób zwierząt. PWRiL 1974.

Adres autora: dr Włodzimierz A. Gibasiewicz, ul. Kolejowa 8, 64-550 Duszniki Wlkp.

HAYES R. H., OCHME F. W., LEIPOLD H.: Badania nad toksycznością fenbendazolu — leku przeciw pasożytniczego dla świń. (Toxicity of investigation of fenbendazole, an anthelmintic of swine). Am. J. vet. Res. 44, 1108—1111, 1983 (6).

Badania nad toksycznością fenbendazolu przeprowadzono na prosiętach o masie 18—24 kg, które otrzymywały lek przez 14 dni w dziennej dawce 2000 mg/kg masy ciała. Dawka ta przewyższała 677-krotnie zalecaną dzienną dawkę leczniczą (3 mg/kg masy ciała). Po 6 dniach stosowania fenbendazolu wystąpiła leukopenia ustępująca 18 dnia, tj. po 4 dniach po zaprzestaniu podawania fenbendazolu. Również poziom dehydrogenazy sorbitolu, który wzrastał począwszy od 4 dnia doświadczenia, powracał do wartości wyjściowej 6 dnia po zaprzestaniu stosowania fenbendazolu. Badania sekcyjne makroskopowe i mikroskopowe nie wykazały żadnych odchyśleń od normy.

G.

WEBB R. F.: Biochemiczna charakterystyka *Histophilus ovis*: jego pokrewieństwo z podobnymi bakteriami. (Bacteriological characteristics of *Histophilus ovis* and its relationship to similar bacteria). Res. vet. Sci. 35, 25—29, 1983 (1).

Wszystkie z 17 badanych szczepów *Histophilus ovis*, które wyizolowano z przypadków zapalenia najądrzy, ronień, zapalenia wymienia i zapalenia stawów lub posocznicy wyrastały w warunkach mikroaerofilnych na podłożach wzbogaconych w krew, surowicę lub rozdrobnione mięśnie. Badane szczepy nie wytwarzały katalazy, a wytwarzały indol. Większość szczepów fermentowała z wytworzeniem kwasu glukozę,

trehalozę, fruktozę, galaktozę, mannozę, ksylozę, mannitol i sorbitol. Badania w odczynie aglutynacji szkiełkowej i w odczynie precypitacji dyfuzyjnej w żelu wykazały identyczność struktury antygenowej wszystkich szczepów badanych oraz występowanie ścisłych pokrewieństw antygenowych z *Actinobacillus seminis*. Odczyn wiązania dopełniacza w pełni potwierdził to spostrzeżenie. Autorzy sugerują, że *H. ovis* i *A. seminis* są biochemicznymi wariantami jednego zarazka.

G.

NIELSEN P., HANSEN J. W., NANSEN P.: Porównanie trzech dróg podania lewamizolu, leku przeciw pasożytniczego rozpuszczalnego w wodzie. (Comparison of three routes of administration of a water soluble anthelmintic: levamisole). Res. vet. Sci. 35, 122—123, 1983 (1).

Stosując metodę chromatografii płynowej określono poziom lewamizolu w płazmie krwi jałówek otrzymujących preparat domięśniowo (Levoripercol 7,5 mg/kg masy ciała), przez sondę (Ripercol 7,5 mg), względnie z wodą do picia (Ripercol 7,5 mg/kg masy ciała). Lewamizol osiągał maksymalne stężenie w płazmie po 3 godzinach po iniekcji domięśniowej ($1,1 \pm 0,16$ ug/ml) i po 6 godzinach po podaniu sondą ($0,64 \pm 0,06$ ug/ml). Natomiast podawanie lewamizolu z wodą pitną w większości przypadków uniemożliwiało dokładne dawkowanie preparatu. U 4 z 20 jałówek otrzymujących preparat z wodą do picia maksymalne stężenie lewamizolu nie przekraczało w płazmie 0,1 ug/ml.

G.